

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/1064/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812225118
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812225118.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa R. T. D., s.r.o., IČO XX XXX XXX, so sídlom J., G. 5, zastúpeného S. kanceláriou P. T., s.r.o., so sídlom J., G. X proti odporkyni P. G., bytom Y., Z. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa Y., IČO XX XXX XXX, so sídlom G., L. B. 5, zastúpeného JUDr. S. Q., advokátom, so sídlom J. T. X/A, B., o zaplatenie 800,86 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 4C/45/2013-40 zo dňa 28. júna 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. S. Q., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi z návrhu vo výške 41,37 eur a o vrátenie súdneho poplatku požiadal Daňový úrad Bratislava. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 118,52 eur, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom, podaným dňa 20.12.2012 prostredníctvom splnomocneného zástupcu, žiadal zaviazat' odporkyňu na zaplatenie 800,86 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 390,68 eur od 25.03.2011 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011, uzavretej medzi postupcom D. sporiteľňa, a.s., so sídlom P. XX, J., W. XX XXX XXX a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca a odporca uzatvorili dňa 09.02.2007 Zmluvu č. 372897007, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy poskytol postupca odporcovi peňažné prostriedky. Do konania dňa 23.01.2013 vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa Y., so sídlom G., E. XX. Vedľajší účastník poukázal na to, že v predmetnej spotrebiteľskej zmluve sú viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky, v dôsledku ktorých sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vedľajší účastník sa vyjadril aj k dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, uzatvorenej medzi účastníkmi konania dňa 23.04.2012 a označil ju za absolútne neplatnú. V predmetnej veci podľa vedľajšieho účastníka predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy, podľa doložených listín bol ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok odporca v omeškaní 1270 dní, t. j. viac ako 3 roky. Uviedol, že nárok navrhovateľa je v celom rozsahu premlčaný. Skôr, než začalo pojednávanie, navrhovateľ svoj návrh vzal späť v celom rozsahu, konanie žiadal zastaviť, o náhrade trov konania žiadal rozhodnúť tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania nepriznáva. Vzhľadom na späťvzatie celkom súd konanie zastavil, rozhodol tak podľa § 96 ods. 1 O.s.p. O vrátení kráteného súdneho poplatku navrhovateľovi súd rozhodol

podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. V zásade v súlade s § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie § 146 vyjadruje výnimku zo zásady náhrady trov konania podľa pomeru úspechu vo veci vyjadrenej v ustanovení § 142 O.s.p. Ak bol vzatý návrh späť celkom, súd konanie zastaví, teda k zastaveniu konania môže dôjsť aj z dôvodu podľa § 96 O.s.p. Ustanovenie § 146 ods. 2 vyvažuje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Z procesného hľadiska zásadne platí, že ak navrhovateľ vezme návrh späť, zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. V danom prípade navrhovateľ vzal návrh späť chronologicky potom, čo do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporkyne a po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom na strane odporkyne. Súd má za to, že v tomto prípade vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na strane odporkyne, patrí náhrada trov konania, ktorú mu je povinný nahradiť ten, kto zaviniť zastavenie konania, t. j. v tomto prípade navrhovateľ. Súd preto priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z., a to za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a) uvedenej vyhlášky) a za písomné podanie na súd vo veci samej - odpor zo dňa 21.02.2013 (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.). Priznané trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby po 51,45 eur (z tarifnej hodnoty 800,86 eur, režijného paušálu za dva úkony po 7,81 eur). Trovy právneho zastúpenia sú vyčíslené v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. a sú spolu vo výške 118,52 eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že vedľajší účastník, združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenia majú vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co 91/2012. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/03. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Navrhovateľ má za to, že v danom prípade bola namieste aplikácia § 150 ods. 2 O.s.p.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,54 eur. Namietal, že združenie ako právnická osoba, zameraná na ochranu spotrebiteľov, vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodíť z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Argumentáciu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí sám z podstaty existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, označil za účelovú, nelogickú, až absurdnú.

Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu „rovnosť zbraní“. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporkyňa splnila to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyňi zaplata istiny v sume 800,86 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 13.06.2013, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporkyňi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporkyňa splnila to, čoho sa podaným návrhom voči nej domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyňi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyňi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto jej ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 118,52 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 25.02.2013 doručil súdu odpor, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevezrel ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ, nakoľko trovy konania v preskúmvanej veci nie sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 118,52 eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení účinnom od 01.07.2013, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 13.09.2013 + režijný paušál 7,81 eur, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.